

PATENT 204 097

PATENTTID FRÅN DEN 7 FEBRUARI 1967

BEVILJAT DEN 4 NOVEMBER 1966

PUBLICERAT DEN 3 MAJ 1968

SVERIGE

KLASS

INTERNATIONELL SVENSK

D21 c

55 b:2/10

PATENT- OCH REGISTRERINGSVERKET

Ans. 1285/1961 inkom den 7/2 1961 utlagd den 23/8 1965

ASSOCIATED PULP AND PAPER MILLS LTD, MELBOURNE, AUSTRALIEN

Sätt att kontinuerligt framställa pappersmassa av träflis

Uppfinnare: A R Sloman

Prioritet begärd från den 8 februari 1960 (Australien)

Föreliggande uppfinning hänför sig till framställning av pappersmassa och andra massor av trä medelst en »kontinuerlig» process (detta uttryck hänför sig i beskrivningen till processer, i vilka trächargen föres kontinuerligt eller intermitterant genom kokaren från inmatningsstället till utmatningsstället), och hänför sig närmare till kokning av trä genom alkaliska processer och »neutrala» och alkaliska sulfitprocesser för framställning av pappersmassa. Uppfinningen är tillämplig på sodametoden, sulfat-(Kraft)-metoden och på sådana processer, som används »neutrala» eller alkaliska lösningar av sulfiter, vilka såmångfaldiga metoder i forstallningen betecknas med uttrycket »alkaliska metoder». Som en förenkling användes uttrycket »trä» i beskrivningen för att beteckna trä, t. ex. flis i alla stadier av processen, före bildandet av massa av materialen genom separering av fibrerna och deras omfördelning på ett orienterat sätt.

Vid tidigare kokningsmetoder för isolering av cellulosa massan från trä har det varit brukligt, att vid satsvisa och kontinuerliga processer tillsätta de aktiva kemikalierna emellan i början av kokningen eller genom injicering under tryck under kokningens förlopp och att, i fallet med »kontinuerlig» metod, kemikalerna och träet vanligtvis röra sig samtidigt genom kokaren, dvs. i förening med varandra.

Ett syfte med uppfinningen är att åstadkomma en förbättrad metod för framställning av pappersmassa och andra massor från trä, varigenom större effektivitet kan uppnås vid genomförandet av massaprocessen, inbegripande en reduktion av den erforderliga mängden aktiva kemikalier för att framställa massor med samma egenskaper, och varigenom

man uppnår en ökad reaktionshastighet hos kokningsprocessen och en minskning av blekningskraven för massa av ett givet permanganattal. Ett annat syfte är att framställa massa med ljusare färg än som normalt uppnås med alkaliska metoder.

Uppfinningen grundar sig väsentligen på begreppet, att framställning av massa från trä är resultatet av två funktioner: Den ena funktionen inbegriper reaktionerna hos kokkemikalerna (såsom konaktikoda och alkalisalter såsom natriumkarbonat, natriumsulfid och -sulfid) med inkrustmaterialen, vilka äro de normalt extraherbara med vatten, konaktikoda, bensin och alkohol samt även de som beaktas som »lignin», i syfte att göra dessa material lösliga i vatten. Den andra funktionen inbegriper diffusion-konvektionsprocesser, vilka å ena sidan åstadkomma mekanismen för inträngning av kokkemikalier i trävävnaden och å andra sidan mekanismen för ett avlägsnande av de kemiska reaktionsprodukterna från denna vävnad till koken.

Det har nu visat sig, att det vid kokning av trä för framställning av massa medelst den alkaliska metoden är önskvärt, att ett stort överskott av alkali förekommer i de sena stadierna av uppslutningen (liganurlösningen), för att de slutliga uppslutningsreaktionerna skall föreligga med en acceptabel hastighet, och vidare att en låg koncentration av alkali kan användas för att genomföra sådana reaktioner, som i ett normalt kokningssystem uppträda när alkalkoncentrationen är vid dess högsta värde, dvs. i början av kokningen.

Det har även visat sig att närvaron av stora mängder lösliga reaktionsprodukter i kokkuten sänker graden av uppslutning. Vid nor-

THIS PAGE IS BLANK

mal kokning resulterar skändliga osmältbarhets-
det av lösliga reaktionsprodukter i luten allt-
efter som kokningen fortskrider tillsammans
med en minskning av alkalihalten hos luten
i att graden av uppslutning minskas i rikt-
ning mot de senare stadierna av kokningen.
Dessa lösliga reaktionsprodukter ha befunnits
besitta liten eller ingen effekt på reaktions-
graden hos t. o. m. låg alkalkoncentration vid
neutralisering av syrakstrande material, som
vanligtvis neutraliseras i början av ett nor-
malt kok.

Vid s. k. massko-kokning är det vanligt att
chargera en kokare med råmaterial såsom trä-
flis och att till detta sätta en lösning av kok-
kemikalier och svarflut för att åstadkomma
tillräckligt med lut för att ålaka över trä-
chargen. Kokaren tillsluts sedan, upphettas
till önskad koktemperatur och kokningen fort-
skrider tills träet uppsluttits tillräckligt för
att medgeva en framskallning av en fibermas-
sa med eller utan mekanisk defibrering av
träet, såsom kan uppnås genom blåsning av
massan från kokaren och/eller defibrering av
det kokade fibermaterialet i för detta ändamål
victligen använda maskiner. Chargen kan
kylas eller inte och produkten avlägsnas, eller
mera vanligt blåses chargen och luten från
kokaren, i vilken den kokas, under ångtryck
till ett lagringstank och åkrystande kokkemi-
kalier och lösta reaktionsprodukter avlägsnas
därefter från fibermassan genom tvättning.

Vid »kontinuerliga» processer som normalt
tillämpas, införes trä eller andra fibriga rå-
material i kokaren på ett sådant sätt, att en
i huvudsak kontinuerlig hastighet åstadkom-
mes hos tillsättningen till kokaren, och kok-
kemikalierna äro förenade med eller sättas
till råmaterialet vid eller nära intill den punkt
där träet införes i kokaren och massan upp-
hettas till koktemperatur. Råmaterialet och
kokkemikalierna bringas passera tillsammans
genom kokaren vid i huvudsak samma has-
tighet och avlägsnas slutligen i huvudsak kon-
tinnerligt som massa anspenderad i koklu-
ten. Kvarvarande kokkemikalier och upplösta
reaktionsprodukter avlägsnas därpå från fi-
bermassan genom tvättning i utrustningar,
som äro särskilt konstruerade för detta ändamål.

Det har även visat sig, att vid vanliga kok-
metoder som de tidigare tillämpats, vare sig
satsvis i konventionella kokare eller kontin-
nerligt i »kontinuerliga» kokare, lösningar
innehållande alkali i hög koncentration och
med relativt låga koncentrationer av träfast-
ämne i lösning användes vid en tidpunkt, när
sådana kemiska reaktioner kunna genomfö-
ras med lut innehållande låga alkalkoncentra-
tioner och höga koncentrationer av träfast-

ämne i lösning och vidare, att när lagninhal-
ten hos träet når ett lågt värde befinner sig
alkalkoncentrationen vid sitt högsta värde
(även om inte vid ett lågt värde) och koncen-
trationen av träfastämne i luten vid sitt högsta
värde och båda dessa vid en tidpunkt när den
omvända situationen skulle höja graden av
uppslutning eller lagninutlösning. För att vid
vanlig massatillverkning upprätthålla en
acceptabel grad av lagninutlösning i de se-
nare stadierna av uppslutning måste en kvan-
titet alkali i huvudsak i överakott av den er-
forderliga mängden tillsättas i början av kok-
ningen för att följföra de kemiska massare-
aktionerna och den efter avslutad kokning ut-
lömde luten med massan innehåller en av-
sevärd mängd icke neutraliserat alkali, var-
vid koncentrationen av kvarvarande alkali be-
finnar sig vid en sådan nivå att den kan upprätthålla graden av uppslutning i en önskad
omfattning.

Det har nu visat sig, att de ovannämnda
nackdelarna hos hittillsvarande kontinuerli-
ga processer till största delen kunna övervin-
nas därigenom, att man bringar lösningen eller
luten, som innehåller de aktiva kemikalierna,
att passera genom kokaren i en riktning mot-
ströms till träets rörelse genom kokaren, så
att trä med alltmer ökad kokningsgrad föran-
leder att möta lut, som är alltmer upphocen-
trerad i avseende på aktiva kemikalier och
företredessvis innehåller lösta reaktionspro-
dukter i alltmer avtagande koncentration.

Föreliggande uppfinning inbegriper därför
en metod för framställning av massa från trä
eller andra cellulosahaltiga råmaterial me-
delst en alkalisk process, som kännetecknas
av att kokkemikalierna införes i kokaren vid
en punkt där träet fullständigt eller i det när-
maste fullständigt är kokt och att luten inne-
hållande kokkemikalierna lodes i en riktning
motströms till det framåtgående träet och att
svart utlömmer från kokaren vid eller nära
punkten för träets inträdande i kokaren eller
mellan denna punkt och punkten för kokke-
mikaliernas inmatning.

Vid den praktiska tillämpningen av denna
process möter man en betydande svårighet ty
om luten innehållande de aktiva kemikalier-
na sättes till massan vid eller nära punkten för
utlömning av massan från kokaren, skulle en
väsentlig andel av denna lut utlömmas med
massan på grund av ett kvarhållande av luten
i mellanrum hos den fibriga massan. Det har
emellertid enligt uppfinningen visat sig möj-
ligt att övervinna denna svårighet. Det har
nämigen visat sig att det för att i huvudsak
hela mängden till kokaren förda kokkemika-
lier skall flyta motströms till träet i kokaren,
är nödvändigt att delvis skilja kokkemikalier-

na från det i huvudsak kokta träet före uttömning av massan från kokaren och uppfinningen inbegriper nya medel för att uppnå detta.

Enligt föreliggande uppfinning genomföres separeringen av kokkemikalier från det i huvudsak färdigkokta träet därigenom, att det kokta träet utsätts för en diffusionsutträngningsbehandling i motström med vatten eller införandet av de aktiva kemikalerna, dvs. i zonen mellan punkten för kokkemikaliernas inträde och punkten för uttömning av massa från kokaren. Denna behandling, som i en kontinuerligt arbetande vertikal kokare avser nedåtsrömmande trä och genomföres i en diffusions-utträngningszon i en nedre del av kokaren, har en tillräcklig varaktighet och omfattning för att tillförsäkra att i huvudsak hela mängden av kokkemikalier avlägsnats från massan när densamma når uttömningspunkten hos kokaren. Vid uttömningspunkten för massa från kokaren har sålunda vätskan, som medföljer massan, väsentligen beribats från kokkemikalier och reaktionsprodukter. Efterföljande tvättning av massan, i antingen diffusörer eller på roterande massatvättanordningar för att avlägsna restalkalier och reaktionsprodukter i lösning, kan sedan bli överflödigt eller erfordras endast i en begränsad omfattning.

Ett viktigt och nytt drag hos uppfinningen är att en mycket hög andel av de till kokvätskan satta aktiva kemikalerna, nämligen minst 90 % och företrädesvis över 98 % av sådana kemikalier, kvarhålls i kokaren (dvs. förhindras från att uttömmas med massan) och är sålunda tillgänglig för kokning av träet.

Ett annat kännetecken enligt en modifikation av uppfinningen är införandet av en förhydrolysisbehandling, när det exempelvis är önskvärt att framställa en rayon-typ av massa från hårda träslag. När detta erfordras, kan vatten och/eller syrahaltig vattenlösning införas till träströmmingen i kokaren före träet når punkten där förbrukad kokvätska avlägsnas och denna syralösning kan föras motströms till inkommande nytt trä för att medge en tillräcklig tid vid en given temperatur för ett genomförande av förhydrolysen. Hydrolysatet avlägsnas i huvudsak kontinuerligt vid en punkt vid eller nära punkten för träs införande.

En utföringsform av uppfinningen kommer att beskrivas med hänvisning till en apparatur, som schematiskt visas av bifogade ritningar, där fig. 1 är en delvis bruten sidovy, som visar en kamyrtyp av en vertikal kontinuerlig kokare (vilken har modifierats för att möjliggöra, att processen enligt föreliggande uppfinning skall kunna genomföras i densamma) och tillhörande utrustning. Fig. 2 vi-

sar en sidovy, som även är bruten, av övre änden hos kokaren, som är ytterligare modifierad för att möjliggöra, att i densamma genomföres en förhydrolysisbehandling.

Kokaren består av ett cylindriskt tryckkärl 10 monterat med dess axel vertikalt, till vilket råmaterialet sättes kontinuerligt eller intermittent. Lämpligen användes träet i form av flis, såsom är vanligt inom denna fabrikation.

Flisen matas till en trätt 11, från vilken densamma genom en flismätare 12 och en lagtrycksskik 12¹ slussas till ett basningskärl 13, som är försedd med en skruvtransportör 13¹, genom vilken flisen matas genom en högttrycksskik 14 av känd konstruktion och en rörledning 15 till övre änden hos kokaren 10 vid en punkt 16. För att hjälpa till med matning av flisen, uttages vätskan från kokaren 10 genom ett utlopp 45 och en rörledning 17 medelst en pump 18 och levereras till högttrycksskiken 14 från vilken den återföres till kokaren med flisen genom rörledningen 15. En mekanism 19 av känd konstruktion består av en roterande skruv 19¹ inuti en cylindrisk öll 19² och är anordnad i övre änden av kokaren för matning av flisen nedåt i kokaren och för att i huvudsak avskilja vätskan, som returneras till högttrycksskiken 14 genom rörledning 17.

Kokaren 10 är vid en punkt mellan dess övre ände och dess mittpunkt försedd med en sats övre inre edlar 20 och en utmatning 21 för svantut och är vid en punkt mellan dess mittpunkt och dess nedre ände försedd med en vätskeinmatning 22 och med en sats av nedre inre edlar 23 och en vätskeutmatning 24. En rörledning 25, som är ansluten till utmatning 24, är genom en pump 26 förbunden med en yttre ångupphettare 27 till vilken ånga förses genom en rörledning 28. En rörledning 29 förbinder ångupphettaren 27 till inmatningen 22. Kokvätska tillföres genom en rörledning 30 och en pump 31 till en rörledning 29 och därifrån genom ångupphettaren 27 där kokvätskan höjes till önskad temperatur (t. ex. 150—180° C, vanligtvis cirka 180° C) och matas sedan i kokaren 10 genom inmatningen 22. Upphettning av den inkommande kokvätskan kan även genomföras genom tilläta av direkt ånga till tryckkärlot eller på något annat lämpligt sätt.

En provtagningskran 32 är anordnad vid en tidpunkt bredvid inmatningen 22.

Massa utmatas från den nedre änden av kokaren 10 genom en utmatning 33 och en ventiltill 34, en koncentrator 35 och en blåsventiltill 36. Vätska, som avskilts från den uttömde massan medelst koncentratorn 35, återföres till kokaren 10 vid punkten 37, nära dess nedre ände genom en pump 38, en rörledning 39 och

en ventil 40. En mekanism 41 av känd typ är anordnad för att underlätta uttömning av massan från den nedre delen av kokaren.

En inmatning 42 är anordnad i nedre änden av kokaren 10 genom vilken vatten kan tillföras till kokaren, varvid vattnet tillföres under tryck genom en ledning 48 medelst en pump 44.

Kokarsektionen mellan kokvåtskeinmatningen 22 och svartrutumatningen 21 benämnes som »kokningszon» och kokarsektionen mellan vattentillmatningen 42 och kokvåtskeinmatningen 22 benämnes som »diffusions-förträngningszon».

Vatten bringas att strömma uppåt i diffusions-förträngningszonen motströms till träströmmingen och genomför ett avlägsnande från träet av kokkemikalier och lösliga reaktionsprodukter, som finnas i träet under dess passage nedåt genom denna zon, varigenom man förskärrar sig om

1) att massan, som uttömmes från kokaren vid utmatningen 33, är i huvudsak fri från kokkemikalier och lösliga reaktionsprodukter, och

2) att kokkemikalier, som äro inne slutna i det i huvudsak kokta träet och rör sig med detta in i denna zon, bäres uppåt av det uppåtströmmande vattnet in i kokningszonen, där kemikalerna kan föröka reagera med eller verka på okokat eller delvis kokt trä.

Den varma kokvåtskan, som inmatas vid 22, tillsammans med vattnet inmatat vid 42 och kemikalier upplösta däri under deras passage genom diffusions-förträngningszonen, passera uppåt genom kokningszonen i motström till strömmen av trä genom denna zon och svartrut uttömmes genom utmatningen 21.

Vid en praktisk tillämpning av föreliggande uppfinning användes en modifierad kontinuerlig Kamyrkokare, såsom den visas av fig. 1 på bifogade ritningar, med en kapacitet av 73 metriiska ton ågnstorkad massa per dygn, varvid den anviade aktiva kemiska substansen var kaustisk soda, och vatten infördes i botten hos kokaren vid inmatningen 42.

För att starta processen fylldes kokaren med träflis, vartefter kokvåtska och vatten eller svartrut tilläts i en tillräcklig kvantitet för att övertäcka flisen och för att åstadkomma en tillräckligt aktiv kemikaliesubstans (i detta fall 24 % NaOH ågnstorkat trä) för att genomföra kokning av träet. Massan upphettades genom cirkulation av kokvåtskan genom den yttre ångupphettaren 27 till dess att en koktemperatur av cirka 176° C uppnåts, och reaktionen tilläts fortskrida medan denna temperatur upprätthölls till dess att en tillräcklig ångmängd massa framställdes. Slut-

punkten för denna kokning bestämdes genom undersökning av ett massaprov uttaget från provningskamen 82.

När träet hade ångmättats till en normal massa, infördes vatten under tryck medelst pumpen 44 genom inmatningen 42 i botten hos kokaren och bringades att passera uppåt i kokaren, varvid svartrut samtidigt uttömdes genom utmatningen eller munstycket 21 och levererades till ett lagringsställe för att användas för sodaåtervinning.

Som denna procedur genomfördes, inmatades kokvåtska kontinuerligt till kokaren genom inmatningen 22 via pumpen 31, yttre ångupphettaren 27 och rörledningen 29, varvid vatska togs ut genom utmatningen 24 och återcirkulerades genom upphettaren 27. Denna cirkulation fortsattes och temperaturen i cirkulationssystemet upprätthölls så att temperaturen inom kokaren vid nivå för silarna 23, från vilka vatskan avlägsnades och till vilka densamma returnerades, hölls i området för koktemperaturen, nämligen 176° C.

Vatten med en temperatur av 75° C infördes i kokaren genom inmatningen 42 och bringades uppåt genom massan under cirka 2 timmar med en inmatningshastighet av 230 liter per minut. Under kokningen blev massan i kokaren alltså kompakt och det var nödvändigt att sätta träflis till toppen hos kokaren för att fylla kokaren innan uttömning av massa påbörjades. När kokaren var fylld, påbörjades uttömningen av den i huvudsak kokta massan genom utmatningen 33.

Allteftersom uttömning av massa genomfördes, var det nödvändigt att öka vattenvolymer, som infördes vid botten av kokaren genom inmatningen 42, så att den införda vattenvolymer genom inmatningen blev lika med summan av vattenvolymer uttömd med massan genom utmatningen 33 och den erforderliga vattenvolymer för att strömma uppåt genom materialmassan i diffusions-omflyttningazonen hos kokaren. När produktionshastigheten hos kokaren hölls vid 73 metriiska ton ågnstorkad massa per 24 h, var utfattningen av vattentillsättning genom inmatningen eller munstycket 42 per minut 680 liter. Hastigheten hos vattenuttömningen med massan genom utmatningen 33 var 460 liter per minut och mängden uppåtströmmande vatten i diffusions-förträngningszonen hos kokaren var 230 liter per minut. Denna fördelning kontrollerades medelst koncentratorn 35.

Väkt infördes genom inmatningen 22 i en tillräcklig kvantitet för att åstadkomma kokkemikalier för att koka träet under dess vändring från de övre silarna 20 när utmatningen 21 och till de nedre silarna 23 nära inmatningen 22. Vid den nämnda produktions-

hastigheten var tiden för tråets vandring mellan toppen hos de övre silarna 20 och botten hos de nedre silarna 23 cirka 74 min. och den erforderliga tiden för den kokta massan att förflytta sig från de lägre silarna 23 till botten av kokaren och utmatningen 83 var cirka 100 min.

Med den kontinuerliga tillsatsen av träflis till toppen av kokaren och avlägsnandet av massan från botten, den kontinuerliga tillsatsen av kokväska till uppvärmningskretsen till rörledningen 26, ångupphettaren 27 och återledningen 29 och med ett upprätthållande av en temperatur av cirka 170 C i denna krets, var den erforderliga mängden alkali i storleksordningen 14 till 15 % NaOH på ugnstorkat trä, och med kokväska innehållande 110 g NaOH per liter var den tillhätta volymen cirka 155 liter per minut. Permanganattalet hos den framställda massan var mellan 18 och 23, och massan erfordrade en tillsats av cirka 4 % tillgänglig klor tillsatt som $\text{Ca}(\text{OCl})_2$, för att bli klar i en enda behandling till en vithet av 80 G.E. En massa kokt till detta permanganattal genom vanliga afkalkningsprocesser erfordrar cirka 6 % klor.

I detta system uttömdes massan från bläsventilen 36 hos kokaren med vatten totalt innehållande 7 g fastämnen per liter och 2,12 g per liter totalt av natrium uttryckt som NaOH och 0,12 g per liter fri kaustisk soda uttryckt som NaOH. Av träfastämnen, som hade gjorts lösliga genom kokningsprocessen, hade sålunda 95 % avlägsnats från massan före dess uttömning, genom inverkan av vatten i diffusions-förträngningszonen, och av tillsatt aktivt alkali hos systemet hade 99 % förhindrats att lämna kokaren med massan och hade använts för kakning av träet genom motströmsprocessen.

Den använda metoden för att mata träflis till Kamykokaren inbegriper förupphettning av träet genom direkt ångkondensation och vid de ovan beskrivna operationerna kondenserades 60 kg ånga per minut. Detta kondensat, (som utgör 60 liter per minut) tillsammans med fuktighet hos träet, som inkommer i kokaren, måste bilda en del av vätskan som uttömmas från utmatningen 21. Fuktin i träet, när detsamma trädde in i förupphettaren, var cirka 50 % av vätskan och med en träinmatningshastighet av 110 kg ugnstorkat trä per minut (ifråga med en kapacitet av 73 metrisk ton ugnstorkad massa per 24 h) var det som fukt i träet inträdande vatten ekvivalent med 110 liter per minut. Härav följer att vatteninmatningen med träet var 170 liter per minut. Vattenupptrömmningen från botten av kokaren var 230 liter per minut. (Vidare är det nödvändigt att stundtals tillåta en ström-

ning av upp till 140—230 liter per minut av svartrut med det inkommande träet).

För att kontrollera distribution av vatten, som tillsatts genom inmatningen 42, så att den erforderliga upptrömmningen av vatten upprätthålles i kokaren, äro mångdmätare (icke visade) anordnade så att mängden av fibrigt material och vatten eller vattenlösning, som lämnar systemet genom bläsventilen 36, kan konstateras. En liknande mångdmätare (icke visad) är anordnad så att mängden inströmmat vatten genom inmatningen 42 kan konstateras. Uppptrömmningen av vatten i kokaren är vattenströmmningen genom inmatningen 42 minus utströmmningen av vatten genom bläsventilen 36. Enligt uppfinnningen har det visat sig, att fördelningen kan kontrolleras med hjälp av koncentratorn 35 i förening med ventilen 40 och/eller genom en ändring av hastigheten hos pumpen 38. Det förordiger en stark tendens hos vattnet att strömma genom utmatningen 83 hellre än att strömma uppåt genom kokaren på grund av det relativa motståndet mot att strömma i de två riktningarna. Koncentratorn 35 användes för att avlägsna en del vatten från massan och detta vatten returneras till kokaren genom inmatningen 37. I motsats till vad som kunde förväntas, har det enligt uppfinnningen visat sig, att detta ej resulterar i en ökning av mängden vatten, som skall avlägsnas av koncentratorn 35, men att grundkoncentrationen hos massan, som anländer till koncentratorn 35 från kokaren, förblir i huvudsak konstant och det till kokaren vid punkten 37 returnerade vatten blir en del av upptrömmningen. Detta är en viktig upptäckt, emär normalt skulle förväntas att strömmningen i den vid botten av kokaren befärliga koncentratornkretsen skulle bli en in-cirkulation, dvs. att vattnet, som inkommer i kokaren vid punkten 37, skulle utspäda massan så att den enda effekten med att använda koncentratorn 35 skulle bli att göra det lättare att uttömma massan genom utmatningen 33, men detta är ej fallet.

Volymen av upptrömmande vatten i kokaren kontrolleras, så att man skall kunna vara säker på att den utströmmande massan blir i huvudsak fri från kokkemiljier. En snäv operationskontroll kan utövas därigenom, att man provar vätskan som medföljer massan som blåses från provtagningskranen 82, och i det ovan lämnade exemplet regleras strömmningen för att giva en refraktometeravläsning ekvivalent med cirka 150 g per liter av totala fastämnen.

Vätskebalansen i kokaren uppnås på följande sätt:

Under antagande av att upptrömming av vatten i kokaren är U liter per minut, att den

kondenserade ångan vid direkt upphettning av trä i besningskärlet 13 bestämmas som en ekvivalent till 3 liter vatten per minut, att fukthetshöjdet och tillförselhastigheten av trä fixeras så att vattnet, som inträder i tryckkärlet (kokaren) som fuktighet i träet är känd som M liter per minut och att mängden kokvåtsketillsats vid inmatningen 22 är W liter per minut justeras utströmningsmängden av svartlut vid utmatningen 21 till att vara lika med eller en aning större än

$$(U + S + M + W) \text{ liter per minut.}$$

Under dessa betingelser kommer kokaren att vara mycket känslig för små ändringar i vatskeströmningarna (exempelvis beroende på ändringar i fukthalten hos träet), enär om sådana uppträda trycket kommer att variera avsevärt. För att övervinna detta och även av andra skäl förtäres enligt uppfinningen så, att en inströmning av svartlut bringas genom en pump 48 i en rörledning 48' och ett inlopp 48, varvid inströmningen kontrolleras av en tryckkontroll 49, som är förbunden med kokaren vid inmatningen 50 och som är känslig för och besvarar ändringar i koktrycket. Härigenom upprätthålles en utströmning av svartlut vid utmatningen 21, som är något större än den som ges av ovan angivna formel. Sådan svartlut, som insläpps vid inmatningen 48, varierar endast litet och koktrycket hålls därigenom i huvudsak konstant. Denna svartlut lämnar kokaren med annan svartlut vid utmatningen 21. Detta förfarande är även värdefullt för att bidra till att hålla temperaturen i toppen av kokaren under 105° C, vilket är av vikt för att tillförsäkra regelbunden matning av träfäsen.

Vid balansering av vatskeströmningarna i kokaren, när processen genomföres i enlighet med ovannämnda exempel, framgår det att strömningen av svartlut från utmatningen 21 måste hållas vid $(230 + 155 + 170)$ dvs. 555 liter per minut och denna vätska innehåller cirka 60 kg träfastämnen och cirka 17 kg löstakt natrium (uttryckt som NaOH), dvs. totala mängden lösta fastämnen var cirka 77 kg. Av denna anledning var koncentrationen totalt av fastämnen i svartlutströmningen från utmatningen 21 i storleksordningen 139,9 per liter, vilket är en tillfredsställande koncentration för leverans till sodaåtervinningsprocessen.

För att upprätthålla effektiv utvinning av kokkemikalerna och lösta reaktionsprodukter från det kokta träet, är det nödvändigt att omfattningen av uppåtströmmat vatten ej är mindre än omfattningen med vilken vätska föres nedåt i det kokta träet. Det har enligt uppfinningen visat sig, att med hårt trä är

mängden nedåtförd vätska i det kokta träet ungefärligen lika med 1,5 liter vätska per kg från början ugnstorkat trä, så att i en kokare som drivs med en kapacitet av T kg ugnstorkad massa per minut och om utbytet obekant massa baserat på utgångsmaterialet ugnstorkat trä är Y %, mängden vätska som rör sig

$$\text{nedåt per minut i kokt trä är: } \frac{T}{Y} \times 100 \times 1,5,$$

dvs. $150 \frac{T}{Y}$ liter per minut. Härav följer att

uppåtströmningens omfattning måste vara mindre än denna mängd. Den erforderliga omfattningen av vattenuppströmning för att tillförsäkra en massa i huvudsak fri från lösta fastämnen vid blåventilen 36 skall beroende på praktiska överväganden vara en aning större än denna mängd.

I en kokare med 5,0 m² tvärsnittsarea, som producerar massa i en mängd av 73 metrisk ton ugnstorkad massa per dygn (81 kg ugnstorkad massa per minut) under sådana betingelser, att det erhållna utbytet av massa är 46 %, får sålunda uppåtströmningen enligt ovan nämnda formel ej vara mindre än:

$$150 \times \frac{51}{46} = 170 \text{ liter per minut}$$

Enligt uppfinningen har det emellertid i praktiken visat sig, att uppströmningen av vatten företrädesvis ej bör vara mindre än 210 liter per minut under de ovan beskrivna betingelserna, tiden för behandling av trä i diffusions-förträngningszonen vara 30—100 min, och i konsekvens härmed är i praktiken en uppströmning av vatten med minst

$$150 \frac{T}{Y} \times 210 = 190 \frac{T}{Y} \text{ liter per minut önskvärd.}$$

Vid tillämpning av uppfinningen användes med framgång en uppströmning av 230 liter per minut.

Det är tydligt, att den mest fördelaktiga uppströmningen av vatten kommer att vara den lägsta mängd per tidsenhet, som effektivt kan avlägsna kokkemikalerna och lösta reaktionsprodukter från det kokta träet. Ökningar av uppåtströmningen över detta värde kommer att resultera i en mindre omfattning ligninutlösning i kokzonen och även kommer att resultera i högre sodaåtervinningskostnader beroende på ett den totala koncentrationen av fastämnen i svartlutan, som uttömmes vid utmatningen 21, blir icke önskvärdt låg.

En ytterligare tillämpning av processen enligt uppfinningen är en framställning från

lämpliga träkvaliteter, exempelvis hårdträ, genom denna process, av massa lämplig för att användas i den kemiska industrien, t. ex. framställning av viskos för rayon, eller en framställning av massa för att användas som ett råmaterial för cellulosaacetatproduktion och liknande, där en högt renad form av cellulosa erfordras. I detta exempel användes enligt uppfinningen ytterligare en sektion vid toppen av kokaren 10, såsom visas av fig. 2, för syrahydrolys av träet före att delarna inträder i systemet, såsom beskrivits i det tidigare exemplet. Kokaren enligt fig. 2 är försedd med en inmatning 46 ovanför utmatningen 21 och en utmatning 47 på ett lämpligt avstånd ovan inmatningen 46. Vatten eller en vattenhaltig syralösning införes vid punkten 46 ovanför utmatningen 21 och upphettas till önskad temperatur av en yttre icke visad ångupphettare. Vattnet eller syralösningen rör sig uppåt motströms till den nedåtgående strömmingen av träflis och uttömmes från kokaren vid utmatningen 47 nära toppen av kokaren.

Enligt ytterligare en icke visad modifikation kunna strömmingarna av vätska och trä åtfölja varandra under denna förhydrolys.

Modifikationer av processen, såsom den förut beskrivits, kunna genomföras på många sätt utan att därmed principen för uppfinningen frångås. Volymen hos de skilda sektionerna hos kokaren kan om nödvändigt ändras för att tillföra, att exempelvis adekvat behandlingstid skall stå till förfogande för ett huvudsakligt avlägsnande av kokkemikalierna och andra substanser från massan i diffusionsomflyttningssonen. Även vatten- volymen, som insläpps nära botten hos kokaren, kan ändras för att antingen variera strömmingsmaterialets koncentration hos massaströmmen och/eller för att variera omfattningen av uppåtströmmande vatten genom massan.

I kokzonen kan såväl temperatur som koncentration hos kokkemikalierna i vätskan avvikas från de ovan angivna värdena och varieras i syfte att kontrollera graden av den erhållna massaupplösningen, så att om exempelvis temperaturen och/eller koncentrationen av kokkemikalierna ökas, massan kommer att ha en lägre ligninhalt vid utströmning och vice versa. Alternativt kan temperaturen ökas och koncentrationen av kokkemikalierna minskas eller vice versa på ett sådant sätt, att ligninhalten hos massan förblir i huvudsak konstant men att kvaliteten hos karbohydratat i det fibriga materialet, uttryckt i form av kemisk degradering, kan varieras. Volymen av vätska, som strömmar uppåt i kokzonen, kan även varieras och i kombination med kontroll av koktemperaturen åstadkom-

mas ännu ett medel för att kontrollera massa- kvaliteten. När man gör dessa ändringar, fördrager man en kontroll av processen, så att svartlutströmmingen från utmatningen 21 i huvudsak har förbrukat sin kokpotential, men det är underförstått, att om högre reaktionshastigheter erfordras, kan detta uppnås genom en tillsats av kokkemikalier för att åstadkomma högre koncentrationer och detta kan genomföras intill dess att ett visst överskott av kokkemikalier uttömmes i svartlut, som lämnar kokaren vid utmatningen 21.

Ytterligare en modifikation innefattar en kontroll av rörelsehastigheten hos träet och/eller massan genom kokaren och denna hastighet kan sättas i relation till volymen hos kokaren i dess skilda sektioner, såsom beskrivits, och till de påbudna kok- och diffusions- bebyggelserna. Sålunda kan rörelse- eller förflyttningshastigheten ökas om koktemperatu- ren och/eller kemikaliekoncentrationen ökas.

Patentanspråk:

1. Sätt att framställa pappersmassa av träflis genom en kokningsprocess i en kontinuerlig, lämpligen vertikal kokare vid överatmo- sfärtryck och höga temperaturer, varvid flis- sen tillföres kokaren och bringas att röra sig genom kokaren först genom en kokzon och tvättas därefter i en diffusionsförträngnings- zon i kokaren och därefter förskjutes till av- loppsstället, varvid flisen utsättes för en kok- ning i kokzonen medelst en alkalisk koklut, innehållande aktivt verksamma kemikalier, kännetecknat av en kombination av följande steg, nämligen ett uppålstömmande innehåll- lande de aktiva kemikalierna, införes i koka- ren vid ett ställe, där flisen är i huvudsak kokt, att kokluten bringas att passera genom kok- zonen i motström till flisens rörelse genom denna zon, att den kokta flisen utsättes för en diffusionsförträngning i en diffusionsför- trängningszon med hjälp av vatten, som infö- res i kokaren vid ett ställe mellan det, där kokluten införes, och det ställe, där den kokta flisen uttages ur kokaren, att vattnet bringas att strömma uppåt genom diffusionsförträng- ningszonen och kokzonen i motström till flis- ens rörelse genom kokzonen, att förflyttning- en av flisen genom kokzonen och diffusions- förträngningszonen åstadkommes utan meka- nisk sönderdelning eller omrörning i dessa zo- ner, varigenom träflisen hålles i i huvudsak odelvisbrädd form under dess passage genom nämnda zoner, och att svartlut avlägsnas ur kokaren vid ett ställe mellan det ställe, där flisen införes, och det ställe, där kokluten tillföres, och att sedan kokt flis, som är i hu-

vudsak fri från aktiva kemikalier, uttages ur kokaren.

2. Sätt enligt patentanspråket 1, kännetecknat därav, att tvättvattnet införes i kokkärlet vid ett ställe nära det där den kokta flisen avlägsnas.

3. Sätt enligt patentanspråket 1 eller 2, kännetecknat därav, att flisen utsättes för en förhydrolyseringsbehandling i samma kokare, som användes för flisens upplösning.

Anförda publikationer:

Patentskrifter från

Sverige 105 123, 122 608, 142 905; Frankrike 862 892; Storbritannien 740 884; Tykland 1 072 078; USA 2 008 636, 2 920 697.

Ombud:

Ing. M. Kierkegaard, Stockholm

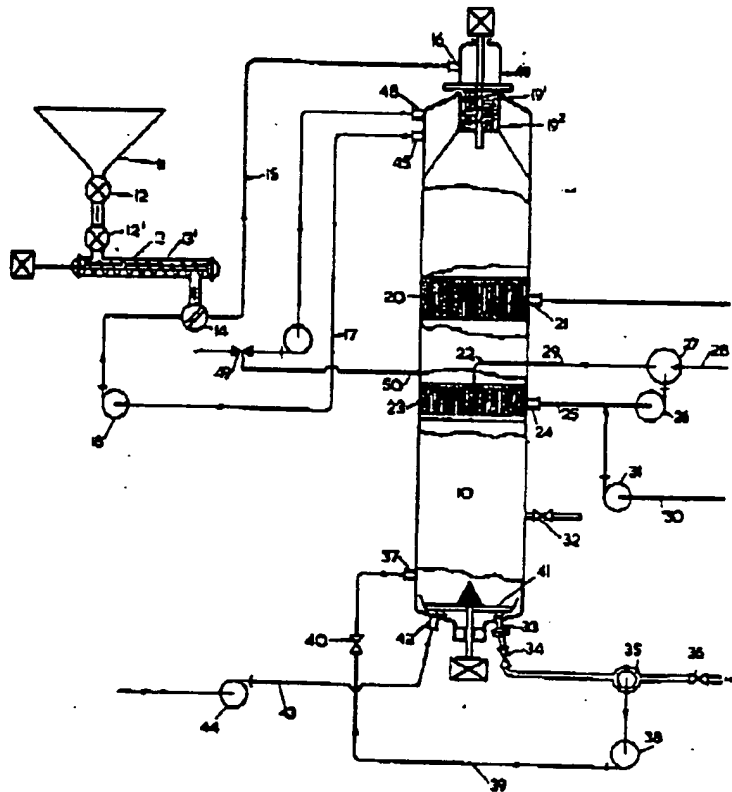

FIG 1

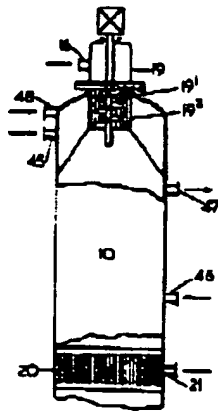

FIG 2

**This Page is Inserted by IFW Indexing and Scanning
Operations and is not part of the Official Record**

BEST AVAILABLE IMAGES

Defective images within this document are accurate representations of the original documents submitted by the applicant.

Defects in the images include but are not limited to the items checked:

- ☐ BLACK BORDERS
- ☐ IMAGE CUT OFF AT TOP, BOTTOM OR SIDES
- ☒ FADED TEXT OR DRAWING
- ☐ BLURRED OR ILLEGIBLE TEXT OR DRAWING
- ☐ SKEWED/SLANTED IMAGES
- ☐ COLOR OR BLACK AND WHITE PHOTOGRAPHS
- ☐ GRAY SCALE DOCUMENTS
- ☐ LINES OR MARKS ON ORIGINAL DOCUMENT
- ☐ REFERENCE(S) OR EXHIBIT(S) SUBMITTED ARE POOR QUALITY
- ☐ OTHER: _____

IMAGES ARE BEST AVAILABLE COPY.

As rescanning these documents will not correct the image problems checked, please do not report these problems to the IFW Image Problem Mailbox.